

ב"ה, גליון צד תמוז תשמ"ה

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר מאור עינים פרשת נח

**וכשלומד תורה לשמה בדור מעלה ומקרב את
העולם לשרשו אל התורה ובתורה כתיב (משלי ג',
י"ז) וכל נתיבותיה שלום ונעשה שלום בפמליא של
מעלה בין השרים עליונים וממילא נעשה שלום
בפמליא של מטה ולא יהיה מלחמות**

**אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו' פירש"י אמור
ואמרת להזיר גדולים על הקטנים לנפש לא יטמא בעמיו פירש"י
בעוד שהמת בתוך עמיו פרט למת מצוה וכו' כי אם לשאר הקרוב
אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו ולאחותו הבתולה הקרובה אליו
אשר לא היתה לאיש לה יטמא. הנה בכל אחד מישראל מוכרח
להיות בו כל התורה ועבודת הקרבנות אף שהיתה בכהן מכל מקום
יש גם כן אחד מישראל כל העוסק בתורת עולה כו' והנה בתורה יש
תרי"ג מצות רמ"ח מצות עשה נגד רמ"ח אברים שס"ה לא תעשה
נגד שס"ה גידים ומהו כנגד היינו שהם המה ממש רמ"ח מצות עשה
הם רמ"ח ושס"ה לא תעשה הם שס"ה גידים דכתיב (בראשית ט', ו')
בצלם אלהים עשה את האדם דהיינו בצלם של התורה כי התורה
היא קומה שלימה של רמ"ח איברים ושס"ה גידים רוחניים ובכל
מצות עשה מחיה אבר א' השייך לאותו מצוה וכשנזהר ממצות לא
תעשה מחיה גיד א' והפרשה הזאת מוכרחת גם כן להיות בכל אדם**

והוא בזה האופן כי הנה כהן נקרא העובד ה' וכשאין כהן בבית הכנסת קורין ישראל במקום כהן ורב קרי בכהנא דהיינו אפילו שהיה שם כהן שכל העובד ה' נקרא כהן והנה איתא במשנה דאבות הוי מתלמידיו שלא אהרן אוהב שלום ורודף שלון אוהב את הבריות ומקרבן לתורה ומהו אוהב שלון ורודף שלום הוא ע"פ מאמר הכתוב (ישעיה כ"ז, ה') או יחזיק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי דהיינו כשמחזיקין בתורתו יתברך ועבודתו עושה שלום בפמליא של מעלה דהיינו בין השרים עליונים וממילא נעשה שלום בפמליא של מטה ומפרש התנא כיצד יעשה זאת לזה אמר אוהב את הבריות ומקרבן לתורה והנה כל העולמות נבראו בכ"ב אותיות התורה באורייתא ברא קודשא בריך הוא עלמא ובאורייתא מתנהג עלמא וכשלומד תורה לשמה בדור מעלה ומקרב את העולם לשרשו אל התורה ובתורה כתיב (משלי ג', י"ז) וכל נתיבותיה שלום ונעשה שלום בפמליא של מעלה בין השרים עליונים וממילא נעשה שלום בפמליא של מטה ולא יהיה מלחמות:

והנה זה כל האדם לא נברא רק לעשות רצון קונם שיהיה להשם יתברך נחת רוח ולמה אינו עושה רצון קונו הוא רק מחמת שאין לו דעת בעבודות השם יתברך וכתיב (דברי הימים-א כ"ח, ט') דע את אלהי אביך ועבדהו וכיון שאין לו דעת למי יעבוד אך אם יאמר מה יעשה שאין לו דעת זה אינו שהרי אנו רואין שיש לו דעת בענייני עוה"ז רק שהדעת אצלו בקטנות שאינו מגביה אותו אל הבורא ב"ה אבל צריך שיתקרב באותו הדעת עצמו אל הבורא ב"ה [והדעת האמיתית נקנה רק בתורה ויראה המביאות לידי מעשים טובים] ע"כ. ולשום אומה אין להם דעת כי אם לישראל ואין שום מלוכה יכולה להתנהג בלא ישראל מחמת שאין להם דעת ולכן לכל מלך יש לו יהודי אפילו במקומות שהיה גירוש היו שם אונסים והנה תלמידיו של אדם קרוים בניו:

וזהו אמור אל הכהנים בני אהרן היינו העובדי ה' בני אהרן שיהיו מתלמידיו של אהרן דהיינו שיעשו שלום בפמליא של מעלה ופמליא של מטה ואמרת אליהם גו' פירש"י להזהיר גדולים על הקטנים כו'

דהיינו שהן באמת גדולים שאנו רואים שיש להם דעת בענייני עוה"ז להזהירם על הקטנים דכל מי שיש לו דעת בקטנות אפילו הוא בן ע' שנה נקרא קטן שאין לו דעת בעבודת ה' וזהו על הקטנים דהיינו שיעלה על הקטנות כי עד מתי יהיה הדעת להם בקטנות בענייני העוה"ז אבל יעלו ויתקשרו ויתקרבו באותו הדעת אל השם יתברך ב"ה. לנפש לא יטמא בעמיו שלא יטמא נפשו בעבירה. בעמיו פירש"י בעוד שהמת בתוך עמיו פי' בעוד שהיצר הרע נקרא מת מפני שמסיתו לעבירות שהם קליפות ויצ"ט נקרא חי וזהו בעוד שהמת בתוך עמיו פי' בעוד שהיצר הרע ישנו פרט למת מצוה שאין לו קוברים שמצוה לטמא דהנה אמרו רז"ל גדול העבירה לשמה ממצוה שלא לשמה כגון לחלל שבת מפני פקוח נפש ומה נעשה מעבירה כזו שהיא עצמה דבר קליפה רק שעשה לשמה אך שיש נשמות שהם נעים ונדים ואינם יכולים לעלות לשרשם ובמצוה אין יכולים להעלותן שאין להם כח להתכלל במצוה רק בעבירה כזה שיש מי שעובד ה' ושולחין לו יסורין ואינו יכול לעבוד השם יתברך ומוכרחים לחלל שבת בשבילו נמצא כשמחלל שבת יורד אל הקליפות רק שעושה זאת לשמה ובזה מעלה אותן הנשמות וזה נקרא מת מצוה ר"ל עבירה שהיא מצוה שהיא לשמה שאין לו קוברים ר"ל שאין להנשמות הנ"ל קוברים דהיינו להעלותם ולגנזם בשורש עליון רק על ידי עבירה כזו. והנה אינו יכול להעלות רק אותן נשמות שהם קרובים לשרשו וזהו כי אם לשאר הקרוב אליו ולהכין הוא מעלה אותם לאמו הוא תורה שבעל פה כאיש אשר אמו תיסרנו ולאביו היינו תורה שבכתב שהוא כמו אב המיסר את בנו דרך רמז רק התורה שבכתב אינה מפרשת דברים רק דרך רמז וזהו (משלי א', ח') שמע בני מוסר אביך היינו דרך רמז ואל תטוש תורת אמך שהוא מורה ומלמדת באר היטב כך התורה שבע"פ בפרשת דברי תורה שבכתב (חסר כאן הסיום):

(המשך אי"ה בגליון הבא)